

trebile Statului. Astü-felü, acestü oraşü mare şi întinsü, locuitü de uă populaţiune de nouë-deci mi suflète aprópe, ajunsese, într'unü fórté scurtü intervallü de timpü, mai de totü pustiü, în câtü abia se vedea, din când în când pe strade, câte unü omü séü duoi; căci şi aceia cariî nu putură să fugă, adică poporulü de diferite stări şi naţionalităţi, precum şi chiarü Armeniî şi Israeliţiî, se închiseră şi ei cu familiile lorü prin Mönăstirile de prin prejurulü Bucureşcilorü, ¹⁾ care, de multa grămădire de lume în coprinsulü lorü, semënaü ca nişce stupî de albine.

Mare nenorocire fu, în adevëru, pentru poporü, acestü neaşteptatü evenimentü; căci ómenii meşteşugari, încetasseră d'a mai lucra; şi nefiindü de ajunsü încăperile Mönăstirilorü d'a-i adăposti pe totî câţi se refugisseră acolo, ei erau nevoiţi a petrece, prin curţile acestorü locaşuri, sub corturi de rogojinî, în primele zile alle lui Martie, nu numai strimtoraţi şi închişi dérü încă şi trudiţi în totü felulü; şi ceea ce era şi mai reü, că fiindü lipsiţi şi de bani, nu putéü găsi a se împrumuta, nici chiarü cu dobândile celle mai oneróse, spre a-şi întempina neapëratele chieltuiei pentru existenţa. Din

1). Aceste Monastiri suntü așa de solidü construite, în câtü la asemenea împrejurări potü să reziste, ca nişce cetăţi, la uă luptă de mai multe zile, şi locuitorii le au ca nişce asiliuri de scăpare, la verî-ce ocaşiuni grele.

(Nota Autorului).